

ציו נולמוד

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ווינפלד שליט"א

רחוב הרוב סלט 7, ירושלים, טל' 04161022

אליך. וזה בח"י (תהלים ד, ז) נשא עליו או רפניך ה'. בח"י (שם פט, טז) באור פניך יהלכון. אשר מי שוכנה להיות בשמה תהמיד, ולעבור את ה' בשמה, שיעיז זוכה לאור פניך מלך עליון.

ברכת התורה וכטוו'

שמעון יוסף הכהן ווינפלד

מודרש

אמר אל הכהנים בני אהרן (ויקרא כא, א), רבינו תנחים ברבי חנילאי פתח (תהלים יב, ז) אמרות ה' אמורות טהרות, אמרות ה' אמורות טהרות טהרות, בשר ודים אין אמורות טהרות, בנגש שבגulos מיל בשר ודים נקנס לקידינה כל בני הגדינה מקלסין אותו וערב לו קלוון, אמר לךם למחר אני בונה לכם דימוסיות ומורחות, למחר אני מביסים לכם אמה של מים, ישן לו ולא עמד, הין הוא והין אמורקי, אבל הקדוש ברוך הוא איןן כן, אלא יריה י"ג: וזה אללים אמת, לפה הוא אמרת אמר רב כי אבן ירימה י"ג: שהוא אליהם חיים ומלך עולם, אמרות טהרות רבינו יוקן בשם רב יוחנן, ורבינו בריכה בשם רב אלעזר, ורבינו יעקב דכפר חנין, ואקרים לה בה שם רבוי יהושע בן לוי, מצינו שעקב הקדוש ברוך הוא שמונה אותיות ולא הוציא דבר מנגה מפיו, שגאמר (בראשית ז, ח): מן הבמה הטהורה ומון הבקה אשר אינה טהרה, ובמקום אחר עקם שטים ושלש תבות בתורה כדי שלא להוציא דבר של טמאה מתוך פי, אך הוא רודר דכתיב (בראשית ז, ב): מכל הבהמה אשר לא טהורה, [הטמאה] אשר טמאה היא] איןנו אומר, אלא אשר לא טהרה הוא, אמר רב יוקן בן מנשה אף בשבא לפתח להם בסימני בהמה טמאה, לא פתח אלא בטחה, (ויקרא יא, ד): את הגמל כי לא מפריס פרסה הוא, אין כתיב באן, אלא כי מעלה גירה, (ויקרא יא, ח): את השנין כי לא מפריס פרסה הוא אין אומר, אלא כי מעלה גירה, וכן הארנית וכן החזיר. (ויקרא רבba, א)

גבלה וטרפה לא

ציריך לידע קדם למודו ששבעה שיושב למחר, הatzrik שbegun-ענן צית לקליה, וציריך לקשר את עצמו עם התנא או הatzrik שחדוש גולה ואת התנוהה שלומד, על-ידי זה העשה נשיקין בחינת התתקבות רוחא ברוחא, וגוזם תענגן גודל להתנא. ועל-ידי זה יזכה לתשובה לחדרש ימי שערבו בחשך, וכל זה בשלומד תורה לשמה כדי לקיים מצוות תלמוד תורה שCHOOL בלילה, ולזכות לקיום התנוהה על-ידי זה. אבל בשלומד רק שלא לשמה בשביישיה נקרא לממן וכיווץ, אין בבללה טובה דרמגנו, ובכך אין יכול לבנק את עצמו עם רוח התנא, ועל-ידי זה אינו רואה האמת ונעשה שונא חזולק על עזיקוי אמת כב"ל, וזה גלות השכינה שהתורה שבבעל פה הוא בגלוות בפה הלאמן.acaktır הראה תלמוד תורה אותן יג)

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר אמרו לבבוד ... אוחדשה"ט!

בערת ה' אכתוב לך משחו השיר לפרש הדשובה.

"אליה מועדי ה' מקראי קודש אשר תקראו במועדם" (שמות כג, ד). ואיתא בדברי ר宾ו ז"ל (לקוטי מהר"ן קמא סי' ל) שצרכיהם להעלות את המלכות, בחינת חכמה תחתה, אל או הפנים המאיר בשלש רגלים, כי עיקר אוור הפנים הוא השמה, כמו שכחוב (משל ט) לב שמה ייטב פנים. ועיקר השמה הוא מן המצוות. כמו שכחוב (תהלים יט) פקודי ה'

ישראלים - ממשחי לב. ועיקר השמה הוא בלב, כמו שכחוב (שם ד) נתת שמה בלב, והלב של כל השנה - הם השלש רגלים, בחינת אלה מועדי ה', הראשי תיבות אמי' כמובא, שהיא אם לבינה, ובניא לבא (פתח אליה), והשמה של כל המצוות, שעושין בכל השנה, הוא מtbodyן אל הלב, שם השלש רגלים, ועל כן הם ימי שמה, כמו שכחוב (תהלים ט) ושמחת בחגון. ואז

מאר הפנים על ידי השמה בבחוי לב שמח יטיב פנים. בשビル זה נצטוינו (שם) שלוש פעמים בשנה יראה כל זכור את פניהם האלקיר. בשビル לקבל אוור הפנים. וזה בח' (סופה כו): חביב אדם להקביל פניו רבו ברגל, כדי לקבל אוור הפנים, ולהזכיר את בחינת המלכות. וזה (תהלים פה) צדק לפניו הילך, צדק - מלכותא קידישא, כשלובין אותה אל אוור הפנים, העיר ע"י בח' וישם לדרכו פעמי, הינו שלוש פעמים בשנה וכו', שעל ידיהם מקבלים מאור הפנים כב"ל. וזה בח' (תהלים קמ) ישבו ישראלים את פניהם, הרו' ע"ב. וזה בח' (שם כה, ה) לחים פנים לפניו תמיד, בבח' השמה התרמידית השורה לעמלה, בבח'

(דהי"א, ז, ז) עוז וחודה במקומו. וזה בח' (שם לג, יא) ודיבר ה' אל משה פנים אל פנים, שוז הדרגה העולונה של נבואה, שזה בחרי גודל השמה המctractת לך, וכמ"ש חז"ל (שם ל): שאין השכינה והבואה שורה בנבואה אלא מטור שמה, ובמ"ש (מ"ב, ג, טו) והי' בוגן המגן, ותהי עלייך יד. וזה בח' (דברים ה, ד) פנים בפניהם דיבר ה' עמכם, שזה (חמיה, י) כי חירות ה' היא מעוזם. וזה בח' (תהלים קט, טז) ישמו לבב אונש, להציג פנים משמן, כי צהלה הפנים היא מכח השמה שאים שם. וזה בח' (משל צו, יט) בימים הפנים לפנים. שאם אדם מהיר לחריר, חבירו מהיר אליו, וזה בח' (שם כט, ה) קטרת תמיד ניחוח לפני ה' - הינו לשמה ה'. וכיווץ בו (שם ל, ח) קטרת תמיד לפני ה' וזה בח' (תהלים סח, ד) ישמחו וילצטו לפני ה'. וזה בח' (שם צח, ו) הריעו לפני המלך ה'. וזה בח' אל תשתר פניך התיינו נהלה. בח' (שם כו, ט וו) אל תשתר פניך ממנה. וזה בח' (שם פ, ד, ח, כ) האר פניך ונושעה. כי הא בהא תלי. וזה בח' (תהלים קיט, ז) פניך האר בעברך. וזה בח' ברכת כהנים כמ"ש (במדבר ז, כה) יאר ה' פניו לע"ז חביבה בת תפ� ע"ה *

הארות על מאמר "זיבן ה' אלקים את הצלע" (בסימן ז)

ז. כי שולחנו של אדם הוא בחיי כתור מלכות. וגם ציריך ליזהר להוליד הנפש המלובש בכבודם בקהלות בעלי קישוי הולדה וזה נעשה ע"י יראת שמים ובפרט ביראת שמים שבאיילה דהינו ליזהר בדיני נטילת ידים ולברך ברכות בכוונה, וליזהר מכל מאכלות אסורות ובפרט מהספיקות ובפרט בזמן זהו שאין אדם יודע כלל מה הוא מנכית לפיו שעריכים הרבה תפלות ורוחמים מרוביים להנצל ממאכלות אסורות, וגם ציריך ליזהר לגדל הנפש ע"י מידת אהבה, בחיי חסד, בחיי (משל יא) גומל נפשו איש חסד, ועיקר אהבה ע"י כוונת התפילה, ובפרט ציריכים לכון בשעת אמרית ק"ש בפסוק ואהבת, וכן ע"י לימוד התורה כמ"ש חז"ל ומובא בספר החינוך (מצוה היה) לפי שנאמר ואהבת אני יודע כיצד אהוב אדם את המקומות ת"ל והיו הדברים האלה וכור שמתווך לך אתה מכיר את מי שאמר והיה העולם, ככלומר שעם התבוננות בתורה תתיישב האהבה בלב בהכרח עכ"ל. וכן יוסוק בתיקון וגידול נפשות לעבדות ה' וכמ"ש חז"ל (ספר ואחנן) ואהבת את ה' אליך, אהבבו על כל הבריות כאברהם אביך בענין שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחן, נמצוא שכשמקבלים כבוד חדש ציריכים ליזהר בiyor ביראת ה' ואהבת ה', ויראה ואהבה מקבלים ע"י העדרך כמבואר במאמר ויהי הם מרים קיהם (ח"א יא), ע"כ ציריכים אז ליזהר ולדרכ ביוור בדרכיו ועצותיו, ולזה זוכים ע"י צדקה שונות ניטר לצדיק האמת כמבואר (שם, אות ה).

(מתוך הספר יש>Main הארות על הסה"ק ליקוטי מוהר"ז)

תיקון הכללי

שירו לו, זמרו לו. י"א בפה (שירה), ובכלי (ומר). ופעולות אלו מראים אהבה, היינו תגלו אהבתה ה' באופן גולי וניכר. שייחו בכל נפלאותיו. כי הש"ית עושה נפלאות בכל עת, עם היחיד ועם הרבים, והוא ראוי לעשות עסק מכך, ולפרנסת הדברים פירסום רב. מה שאינו דרך העולם לעשות כל כך, אתם כן תעשו. התהלוו בשם קודשו כלומר תשמחו ותתפאו על כך שהש"ית ושמו הקדוש שורה ונקרוא עליינו, ותאמרו כל הומן "אשרנו, ואשרינו, מה טוב חלקיינו..." וכמוון הכל לפני הענין, דהינו ע"פ רוב תעשו לך - ביןיכם לבין עצמכם, ויש פעם שנייתן לעשות כן גם לעני הגוים, באופן שלא מעורר אותם לשנאה מקנהה. ישמח לך מבקשי ה'. כי הדברים והפעולות הנ"ל (המוחזרות מתחילה המוזמור עד כאן) - מביאות את מבקשי ה' לשמהעה עצומה. וזהו סגולת ועזה לשמהעה!!!. אין לא כל קשר עם כל הnal, ה' משמהעה לבות מבקשו.

דרשו ה' ועווזו. בקשנו פניו תמיד. אתם מבקשי ה' (שבטוף פסוק ג') תבקשו ותדרשו פניו ה' תמיד; דרישו ה' הדינו תחפשו תמיד לעשות רצון ה'. ועווזו - הדינו תורה, כמ"ש (משל יא, יב) וירוד עוז מבטחה, וכמ"ש (תהלים ט, יא) ה' עוז לעמו יתן, שקיים על התורה. וכמ"ש התרגומים כאן "תבעו אלפנאה דה", ואורייתא". בקשנו פניו תמיד. הדינו להיות רצויים לפניו תמיד. וזהו "פניו", כי פנים - מראים על רצון (ועורף - להיפך).

(מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

בענין פסח שני

מןפו כי אין שום יאוש בועלם, כי אפילו מי שהוא טמא או בדורך רוחקה מעד מה שמשם יתרבירה, ואינו יוכל לתקריב את קרבן ה' במעורר, דהינו שאינו וזכה לעבד עבוריו תמיד בסדר בומו וצמונו ברואי לאיש ישאל, אף-על-פי-כן אם אין מנאש את עצמו מחלוקת זה, והולך אל הצדיק האמת, שהוא בחינת משה, לדרש את ה', וושאול ממקבש: "למה נגער בלתי קרביב את קרבן ה'" וכו', כי אף-על-פי שטמאתי את נפשי והתרחקתי מה שמשם יתרבירה, אף-על-פי-כן אני שואל עזה ותחבולה איך להתקריב אל השם יתברך מעתה על-כל-פניהם. כי בוגדי יש עזה גם בשביילן אורך להתקריב להשם יתברך. ואו השם יתברך מرحם עלי, וחובה על-ידי שפבקשין ומתחפשין אליה מקום בבוזו, על-ידי-זה זוכין אחר-כה להתגלויות הטוראה, בקברא ברקען אחר.

(אוצר היראה פסח ספירה ושבועות אותה קמו)

ימית בת אסתר
חוורה בתשובה שלמה

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפתו
ברוחניות ובנשיות

לעלילי נשמות
תמו בת אסתר ע"ה
נלב"ע ט"ז שבת
תגנצבה.

נתן וצינה בלואר ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ו"

אהובי בני חביבי.

בשבת העבר דברנו מעין ההשגהה, שעל ידי זה עקר וקפק פל הנקדים והגאלות, בפרט גאלה ראנשנה של יציאת מצרים שקיימה בפסח, על פי הטוראה (לקוטי מוהר"ז) זו בשעה שהקוווש ברוך הוא זכר את ב'יו וכ'ו, ובשביל זה קורין שבת שלפנינו שבת הגודול, על שם הנדים והנפלאות שנמשכין מכאן האחרון, שהוא בבחינת יום שבתו, בבחינת ק' בא תקצ, במברא שבת הגדול, עין שם. ועל כן נקרא שבת הגדול, בבחינת מלכיסיך ח' "ספירה לי את הגדולות שעשה אלישע" וכ'ו, שהוא בבחינת ומוציא שני דמויות לים הגדול וכי' (בזכות נט) עין שם. ואחר קר עירני קשים יתברך ברכמי הנטלאים שרקמתי בעצמי הרבה פתאים, מה שלא עללה על דעתך לרക א', והכל בישועתו והשכחתו הנפלאה, כי לא דבר ריק הוא מה שנעשה עמנוא בכל يوم, וממשיח יספר לך אחד מה שנעשה עמו בכל יום, וארכין לזכור זאת היטב היטב בכל יום, וארכין השם תהלה לאל כי בבר הקדימים לנו רפואה לפכה, מה שאננו יקרים מאור האורות וכ'ו. נפלא בזיה אשר לא דקה לעולמים וכי' זכר אל תשכח את כל החסדים שעשה ה' יתברך עמו בענין זה, שהוא פרוץ נחמה ורפואה על כל מה שעובר עלייך בכל יום, רק השמר לך ושמר נפשך מאיין פן תשכח את הדברים אשר ראו עיני שקלך, ואשר שמעו אוניך מיום שעמדת על דעתך בענין זה עד תיומ קזה. וטוב להודות לה' אשר עירנו עד זה לכתב לך עטה גם שפה דברים באלה, ובזה ראי לך לשפט נפשך בגג הדורש תהה זמן חרותנו, תזק ואמץ לשפט עצמך ובפרט בשפט ויום טוב קדש בכל דרכי השמחה, והזוהר והנזר שלא יזיה לך עצבות וمرة שחורה מזה בעצמו שאינך שמח בראו, ולא תזיה עלייך שמחת יום טוב למשاوي, רק תרגיל עצמך להיות בן חורן. כי תהלה לאל יש מי שעשה ביענו כל התקנים שאריכים בכל עת, ועלינו לשבח לאדון הכל בשמחה שזכה לידע מkeitוק בתיקון נפשותינו לנצח, וכבר שמעת הרבה עשות להרחק העצבות ולחק עצמו בשמחה, וזה יושיע לך ולני לזכות לשמחת יום טוב באמת, ולהתחליל מעיטה התחלה גמירה באמת להתקריב אליו יתברך מעיטה ועד עולם אמן.

דברי אביך הכותב בחפazon של פסח.
נתן מברך לך
(עלים לתרופה מכתב קר)

ניב בון בן ערנה
ליווון הנון
והצלחה ברוחניות ובנשיות

לעלילי נשמות
שמעאל בן אברהם בון זיל